

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

Α. Α. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.
Α. Α. ΒΕΡΤΟΖ.
Γ. ΒΑΦΕΙΛΑΔΗΣ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Εν Γαλατξ, δόξ: Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας, ἀριθμὸς 23.

Διὰ πᾶσαν αἰτήσιν ἀπευθυντέον τοῖς συντάκταις.

ΝΕΟΛΟΓΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ.

Ετησίαν προσηγορία ἐν Κωνσταντινουπόλει Φρ. 46
ἐν Ἐπαρχίαις καὶ ἑξῆς 60
ἐν Ἀθύνταις Ῥουμανίας καὶ Ἰωαννίνοις 70
ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ῥωσίᾳ 90

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται γροσίον.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ.

Ἀγγελία . . . πρὸς γρ 2 τὸν στίχ. Ἐν τῷ διαβόρῳ γρ 10 πὸν στίχ.
Διατρίβειν τῇ 3 σελ. 5 Ἀφ' Ἀφρ. Τούρκας πρὸς γρ 100.
Διὰ τὴν ἐγγράφην συνδρομῶν τὸ τελευταῖον σελίδα.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Πολιτικὸν δελτίον.—ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ. Ῥωσία
(ὁ διορισμὸς τοῦ Σουβαλιού).—Ἑλλὰς (ἰδιαίτε-
ραι ἀλληλογραφίαι. Εἰδήσεις.—ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.—
Αἱ πυρκαϊαί).—ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ.—ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κωνσταντινούπολις, 9 αὐγούστου.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

Καθὼς ἐν ταῖς ἄλλαις χώραις, οὕτω καὶ ἐν Γερμανίᾳ ἐπικρατεῖ πανταχῇ νη-
νεμία ἐν τῷ πολιτικῷ κύκλῳ. Τινὲς ἐλ-
πίσονται μικρὰν τινα μεταβολὴν ἐκ τῆς
παρούσης τοῦ πρίγκιπος Βισμαρκ. καὶ
τοῦδε ἐν τούτοις ὑπερβαίνοντες ἰσχυ-
ρὰ τινὰ σημεῖα, ἐξ ὧν ἡ προσεχὺς
συνεδρίασις Βουλῆς ἔξει πράγματα
πολλὰ, τὰ δὲ σημεῖα ἐκείνα προδίδουσι
πάντα ὅτι ἔχουσι σχέσιν μετὰ ζητημά-
των οἰκονομικῶν, δὲν γίνονται μικρὸς λό-
γος περὶ τοῦ προπολιτισμοῦ τῆς αὐτο-
κρατορίας, εἰ καὶ ἐκεῖνος εἰσέτι τυ-
χάνει ὡς ἀγνωστός. Ὑποβιβάζεται δὲ οὐ
μόνον ἐπὶ ὁ κατὰ γῆν στρατός, ἀλλ' ἔτι
ἐκείνος ἀξιώσεις ἐπὶ τοῦ δημοσίου τα-
μείου, ἀλλ' ὅτι καὶ τὸ ναυτικὸν θὰ ἔχῃ
ἀνάγκην σημαντικοῦ ποσού. Καὶ τί τὸ
παράδοξον. Οἱ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θά-
λασσαν στρατοὶ ἔχουν πάντοτε καὶ εἰς
πάντα τὰ κράτη στόμαχον ἰσχυρὸν καὶ
χωνεύουσιν εὐκόλως ποσά οὐκ εὐκα-
ρήντα, ὥστε οὐδὲ νῦν θὰ μεταβάλοι-
σι φύσιν. Καὶ τὸ πρᾶγμα δὲν ἤθελεν
εἰσθαι τόσῳ λυπηρὸν διὰ τὰ ἔθνη, ἐάν
αἱ κυβερνήσεις αἰ τοσούτον προθύμως
καταδαπανῶσαι τεράστια ποσὰ εἰς στρα-
τούς καὶ φρούρια καὶ πλοῖα, ἐρρόντιον
τοῦλάχιστον τὰ διαθέσιμα ἰκανὰ ποσὰ
ὑπὲρ ἐθνικῶν σκοπῶν, ὑπὲρ τῆς
ἐγχωρίου φυτικῆς καὶ βιομηχανικῆς
παγωγῆς, ἢ πλὴν τοῦτο εἰς ὀλίγας μόνον
καὶ κατὰ τὴν Μοίρας εὐνοηθείσας
χώρας γίνεσθαι.

Ἀλλ' ἐπανερχόμενοι ἐκ τῶν ἀσφαλείων
τούτων σκέψεων εἰς τὰς Γερμανίας
παρτηρούμενοι ἐν τῇ προσεχέῃ συνέ-
δρῳ τοῦ γερμανικοῦ κοινοβουλίου οἱ γερ-
μανοὶ ἀντιπροσώποι θέλουσιν ἐνασχολη-
θῇ ὑπὲρ πάλιν ἄλλο περὶ τὸν προπολιτι-
σμόν, ἢ δὲ ἐργασία προμηθεύειν τοσού-
τον δυσχερὲς καὶ πολυπλοκός, ὥστε
εἶναι σφοδρὰ ἀμείβομαι, ἂν ἡ Βουλὴ θὰ
ἔχῃ ναυρὸν ἵνα στρέψῃ τὴν προσοχὴν
αὐτῆς καὶ ἐπὶ ἄλλων θεμάτων. Ἐκτός
ὅμως τούτου ἡ πρωσιτικὴ κυβερνήσις προ-
παρκαλεῖται καὶ ἕτερον νόμον, γενή-
σονται σφοδρὰ τοῦτο διαπληκτισμοὶ, ὅ-
τε δὴ μέλλοντα καὶ ρυθμίσει τὰ διάφορα
ἐν Γερμανίᾳ ὑπάρχοντα ἐπικρατικὰ σω-
ματεῖα. Πρὸς τοῦτο λέγεται ὅτι ἐλήφθη-
σαν ἤδη πᾶσαι αἱ προσήκουσαι προπα-
ρασκευαί, καὶ ὅτι ἀκριβὲς ἔνεκα τούτου
δὲν ἔλαβεν ἀδειαν ἀπουσίας ἐκ τῆς
πρωσιτικῆς πρωτεύουστος ἐπὶ τῶν ἐκ-
κλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας εκπαι-
δεύσεως ὑπουργός.

Οἱ Ῥωμοῦνοι πατριῶται καὶ μάλι-
στα ὁ ἐπίσημος τύπος τοῦ Βουκουρε-
στίου, ὡς ἐνθυμίζονται οἱ ἡμέτεροι ἀναγ-
νώσται, κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας
πολὺν καὶ ἀλλεπάλληλον ἐνθουσιάζον-
το πάσαν περὶ τῶν παναρχαίων αἰτῶν
δικαιωματικῶν τοῦ συνάπτεται ἀμέσως
συνθήκας ἐμπορίας μετὰ τῶν ξένων δυ-
νάμεων. Σημειώμενοι δὲ εἰς τὰς τοιαύ-
τας ἐαυτὸν ἀξιώσεις οἱ Ῥωμοῦνοι πολ-
λάκις ἐκτραχηλίζοντο προσδίδοντες πε-
ρί τῶν δόξων, ἢ δὲ Εὐρώπῃ ἀ-
πληρολήμεν τὸν νόον εἰς ἄλλα πολλὰ
σπουδαιότερα ζητήματα, καὶ μάλιστα
εἰς τὰς Ἰσπανίας, μικρὸν ἐδίδον ση-
μασίαν εἰς τὰ γραφόμενα τοῦ Ῥωμοῦ-
νοῦ τύπου καὶ ἐπεδείκνυν ἀδιάρρητον.

Ἀλλ' οἱ Ῥωμοῦνοι μὴ ἀνεγόμενοι
τὴν τοιαύτην τοῦ κόσμου ἀδιάρρητον,
δράττονται ἐκαστῇ δεδομένης ευκαι-
ρίας, ὅπως ἐπαναφέρωσι τὸ ζήτημα εἰς
μέσον καὶ μὴ ἀφίστανται αὐτὸ νὰ πέσῃ
εἰς λήθη. Πρὸς τοῦτον βεβαίως τὸν σκο-
πὸν ἐγράφη τὸ ἐπίσημον τῆς Ῥωμοῦ-
νικῆς κυβερνήσεως ὄργανον ἐκ τοῦ ὅτι
«Σύμψασις ἡ δημοσιογραφία τῆς
Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικής ἀνεγνώρισε
τὸ δικαίωμα τῆς ἀνεκκλήσεως καὶ κυ-
ριαρχίας τῆς Ῥουμανίας».

Εἰς ταῦτα ὅμως ἀπαντᾷ τις ἐκ Βε-
ρολίνου λίαν ἀρελῶς ὅτι: «Τὸ ἐπίσημον
τῆς Ῥουμανικῆς κυβερνήσεως ὄργανον ἐκ
κερδοσκοπικῆς βεβαίως ἐπὶ τῆς εὐπιστίας
τῶν ἀναγνωστῶν του, ὅτε ἐγράφη τὰ ἀ-
νωτέρω. Τὸν ἔρ' ἡμῖν, ἐπεισθῆμεν ἀκρι-
βῶς περὶ τοῦ ἐναντίου ἐκ τῆς ἀναγνώ-
σεως τῶν γερμανικῶν καὶ τῶν αὐ-

στριακῶν καὶ ἄλλων εὐρωπαϊκῶν ἐ-
φημερίων. Ἐπειτα δὲ ἐκτός τούτου
τὰς ἀξιώσεις ἐκείνας ὀργάνων τινῶν,
περὶ ὧν ὁμιλεῖ ὁ «Τύπος» τοῦ Βουκου-
ρεστίου, ἀπέριψε κατηγορηματικῶς ἡ
διπλωματία τῶν μεγάλων δυνάμεων
καὶ εἶναι πλέον ἢ βέβαιον ὅτι αἱ κυβερ-
νήσεις αἱ βουλευμέναι νὰ συνάψωσιν ἱ-
δίαν μετὰ τῆς Ῥουμανίας καὶ τῆς Σε-
ρβίας συνθήκας, εἰσὶν ἀπερασπισμέναι ἵνα
τὰς συμβάσεις ἐκείνας περιβάλωσι διὰ
τύπου οὐδόλως προσδόντος οὐδὲν κυ-
ριαρχικὸν δικαίωμα τῆς Ὑψηλῆς Πύ-
λης».

Οἱ Εὐρωπαῖοι ὁμιλοῦντες περὶ λη-
στείας ἀρέσκονται, ἵνα παριστῶσιν ὅτι
ἀποκλειστικὰ δικαίωματα πρὸς ἐξάσκη-
σιν τοῦ ἐπαγγέλματος ἐκείνου ἔχου-
σιν μόνον οἱ Ἕλληνες—ὥστε μὴ συνέ-
βαινον πολλὰ χεῖρα εἰς ἄλλας χώ-
ρας καὶ μάλιστα ἐν ταῖς μεσημβρι-
ναῖς ἐπαρχίαις τῆς Ἰταλίας καὶ καθ' ὅ-
σον τὴν Σικελίαν. Ἐκτός ὅμως τῶν
χωρῶν τούτων ὑπάρχουσιν καὶ ἄλλα
χαίροντα τὴν τιμὴν τοῦ νὰ κατοικῶνται
ὑπὸ φοβερῶν ληστρικῶν συμμοριῶν, δι-
οικουμένων τακτικῶς ὑπὸ ἀρχιληστών
διελθόντων ἀπαντα τὸν βίον αὐτῶν ἐν
ληστεῖαις καὶ φόνους καὶ βίαιοπραγίαις.
Τοιαύτη χώρα ἐστὶ καὶ ἡ Οὐγγα-
ρία: ἐκεῖ κατεδικάσθη κατ' αὐτὰς
εἰς τὸν δι' ἀγρόνους θάνατον ὁ περίφημος
λῆσταιρχος Ρότσα Σάνδορ, ὅστις ἀπὸ
τοῦ 1830—1840 διαδραματίσας πρό-
σωπον φοβερὸν καὶ ἐπὶ τέλους συλλη-
φθεὶς τῇ 1848 κατεδικάσθη εἰς τὸν δι'
ἀγρόνους θάνατον ἄλλ' ὅμως ἔφυγε τῆς
χάριτος τοῦ τότε παντοδύναμου Κοσ-
σού καὶ ἐλευθερώθηκε ἡγούμενος μετὰ
τὸν συμμοριτὴν αὐτοῦ ἀτάκτους λαμ-
βάνων μερὸς ἐνεργῶν ἐν τῇ ἐπαγοσάσει.
Μετά τὸ πέραν αὐτῆς ἐπεδίδθη καὶ εἰς
τὸν οἶκον αὐτῆς βίον ληστειῶν, ὅ-
θεν καὶ ἀπολύντο πᾶν. Βραδύτερον αὖ-
τις ληστείας κατεδικάσθη πάλιν εἰς θάνατον
ἄλλα τυχόν τῆς χάριτος παρὰ τοῦ αὐ-
τοκράτορος, κατωρῶσε ἵνα πρὸς 1868
λάβῃ πανταχῇ ἀμνηστία. Μετὰ δὲ
τοῦτο ἐπιδοθεὶς ἀμέσως εἰς τὸ παλαιὸν
αὐτοῦ στάδιον καὶ πάλιν συλληφθεὶς
κατεδικάσθη ἐκ τρίτου εἰς θάνατον, τὸν
ἄλλον αὐτοῦ συμμοριτὴν ὑποβλήθησαν
εἰς τὴν ποινὴν τῶν δεσμῶν ἐπὶ εἰκοσι, δε-
καπέντε καὶ δέκα ἔτη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΡΩΣΙΑ.

Ο ΣΟΥΒΑΛΩΦ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ.

Κατωτέρω δημοσιεύμενον ἄρθρον τι-
τοῦ «Νέου Ἐλευθέρου Τύπου» πραγμα-
τευόμενον τὰ κατὰ τὸν διορισμὸν τοῦ νέου
ἐν Λονδίνῳ πρέσβους τῆς Ῥωσίας, Ἀλ-
φονσὸν πάντως ἐλευθέρων ἐκ τῆς ἀναγνώ-
σεως καὶ σχηματίζεισαν οἱ αὐτοὶ βουλευται
κρίνει περὶ τῶν πραγμάτων τοῦ κατ' ἑμῶς
τοῦτο μόνον παρατηρούμεν ὅτι καὶ ὁ «Νέ-
ος Ἐλευθερός Τύπος», ὡς καὶ τοσαῦτα ἄλλα
σπουδαῖα εὐρωπαϊκὰ ἐφημερίδες, ἴσως
οὐκ πολὺ δικαίως μετ' ἐγκαυχῆσεως ὁ-
περὶζυμνοῦσι τὴν ἀπὸ τοῦ 1872 ὄρθην
μεταβληθεῖσαν ὀρεστικὴν πολιτικὴν, ἥ-
τις κατὰ τὰς ἐφημερίδας ἐκείνας οὐδὲν
ἔχει κοινὸν μετὰ τῶν ἀρχαίων πολιτικῶν
παραδόσεων τοῦ Ῥωσικοῦ ἔθνους, ἡ
μᾶλλον εἰπεῖν τῶν Ῥωσῶν πολιτικῶν
νόμων. Ἀλλὰ μὴ βουλομένοι—ἡ μὴ δυ-
νάμενοι—νὰ ἐκταθῶμεν ἐπὶ τοῦ θέ-
ματος τούτου πλείοτερον, ἀρκούμεθα εἰς
τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἄρθρου τῆς εἰρη-
μένης βενεδικτικῆς ἐφημερίδας.

Ἦν ἐν τῇ Ῥωσικῇ διπλωματικῇ ἀρτίως
ἐπενεχίσθη μεταλλαγὴ τῶν προσώπων
συνεπὶ τὸν διορισμὸν τοῦ κόμητος Σου-
βαλιού ὡς πρέσβους ἐν Λονδίνῳ εὐεωρήθη,
καὶ οὐκ ἀδίκως, γεγονὸς μεγάλης πολιτι-
κῆς σημασίας. Γενικῶς πάντες φρονοῦσιν
ὅτι ὁ κόμης Πέτρος Ἀνδρέγιεβιτς θεωρεῖται
ὡς ὁ προαρισμένος διάδοχος τοῦ πρίγκιπος
Γεωργίου, ὃς ἡγεγεμνεύει ἰσχυρὸς οὐδόλως
ἐπικρατὶς πρὸς συγκράτησιν τῶν πολυπλοκῶν
μὲτα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς αὐτο-
κρατορίας τῶν τσάρων.

Ὁ ἀρχιγραμματεὺς τοῦ Ῥωσικοῦ κρά-
τους βλέπει νῦν ἐμπροσθεν αὐτοῦ διελθόν-
τα ἄλλα ὅμως ἀπαντᾷ τις ἐκ Βε-
ρολίνου λίαν ἀρελῶς ὅτι: «Τὸ ἐπίσημον
τῆς Ῥουμανικῆς κυβερνήσεως ὄργανον ἐκ
κερδοσκοπικῆς βεβαίως ἐπὶ τῆς εὐπιστίας
τῶν ἀναγνωστῶν του, ὅτε ἐγράφη τὰ ἀ-
νωτέρω. Τὸν ἔρ' ἡμῖν, ἐπεισθῆμεν ἀκρι-
βῶς περὶ τοῦ ἐναντίου ἐκ τῆς ἀναγνώ-
σεως τῶν γερμανικῶν καὶ τῶν αὐ-

ὁπεδείκνυν κατὰ καιροὺς διπλωμάτας τινὰς
ὡς μέλλοντας ἐκείνου κληρονομοῦν ὡς τοι-
ούτοι δὲ ἀνεφρόντο κατὰ σειράν τὰ ὀνό-
ματα τῶν Βουδνέβερ, Ἰγνάντιεβ καὶ Βαλου-
γιεβ. Ἐν τῷ μεταξύ ὅμως ὁ Βαλουγιεβ ἐν τῇ
σφαίρῃ τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως τοσούτον
θαυμασιῶς πύδοκμησεν ὥστε, ἐν Πετρο-
πόλει δὲ θεωροῦσι ποσὴν συμφορὰν τὴν ἐ-
κείνου ἀπομάκρυνσιν τοῦ ἀνδρός, ὁ δὲ Ἰ-
γνάντιεβ πάλιν δὲν ἠδύνατο εἰμὴ νὰ παραγ-
κωσιθῇ ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ ἀρχιγραμμα-
τεῦς τοῦ κράτους μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἔτος
1872 ἐπελθούσαν μεταβολὴν εἰς τὰς με-
ταξὺ Αὐστρουγγαρίας καὶ Ῥωσίας σχέ-
σεις.

Ὁ ἄλλοτε παρομιμῶδης πλοῦτος τῆς
Ῥωσίας εἰς ἐπιτηδεύσεις πολιτικῶν πρί-
νεται ὅτι ἐν τῷ μεταξύ ἡλκωτῶν ὅτε δὲ
παρουσιάσθῃ ἡ ἀνάγκη τῆς καταλήψεως
τῆς ἐν Λονδίνῳ θέσεως ὀλίγοις ἐπὶ ἡμέρας
οἱ ἀφρόνως πεποικισμένοι ὑπὸ τῶν καταλ-
λήλων προσόντων ὅπως κατὰ ἀβυστῆν ἐπὶ
τῶν ὀχθῶν τοῦ Ταμείσεως τοσούτον δυσχερῆ
θεῖσιν τοῦ πρέσβους.

Ἐν τούτοις ἡ ἐκλογὴ τοῦ κόμητος Σου-
βαλιού εἰγὲ τι τὸ ἐκπληκτικὸν διὰ τὸν
πολιτικὸν κόσμον τὸν ἐσω καὶ τὸν ἔξω
τοῦ κράτους τῶν τσάρων. Ἀπὸ ὅκτω ἐτῶν ὁ
κόμης Πέτρος Ἀνδρέγιεβιτς ὁ διευθυντὴς
τοῦ τρίτου τμήματος τῆς αὐτοκρατορικῆς
καὶ γρημικῆς, ὡς πολλὸν μέλλον φίλος καὶ
ἐπιστήμιος ἡ ὑπέρτης τοῦ Ἀλεξάνδρου.
ἡ ἐπίσημος αὐτοῦ ἐξηκούστος ἐπὶ πάντας
τοὺς κλάδους τοῦ πολιτικοῦ βίου τῆς Ῥω-
σίας, ὁ δὲ ἀμερόληπτος παρατηρητὴς ὁρί-
σας τὴν ὁδὸν εἰς τὰς παλαιωσασκάς ἀξιώ-
σεις τῶν ἐτῶν 1830—1840 διαδραματίσας πρό-
σωπον φοβερὸν καὶ ἐπὶ τέλους συλλη-
φθεὶς τῇ 1848 κατεδικάσθη εἰς τὸν δι'
ἀγρόνους θάνατον ἄλλ' ὅμως ἔφυγε τῆς
χάριτος τοῦ τότε παντοδύναμου Κοσ-
σού καὶ ἐλευθερώθηκε ἡγούμενος μετὰ
τὸν συμμοριτὴν αὐτοῦ ἀτάκτους λαμ-
βάνων μερὸς ἐνεργῶν ἐν τῇ ἐπαγοσάσει.
Μετά τὸ πέραν αὐτῆς ἐπεδίδθη καὶ εἰς
τὸν οἶκον αὐτῆς βίον ληστειῶν, ὅ-
θεν καὶ ἀπολύντο πᾶν. Βραδύτερον αὖ-
τις ληστείας κατεδικάσθη πάλιν εἰς θάνατον
ἄλλα τυχόν τῆς χάριτος παρὰ τοῦ αὐ-
τοκράτορος, κατωρῶσε ἵνα πρὸς 1868
λάβῃ πανταχῇ ἀμνηστία. Μετὰ δὲ
τοῦτο ἐπιδοθεὶς ἀμέσως εἰς τὸ παλαιὸν
αὐτοῦ στάδιον καὶ πάλιν συλληφθεὶς
κατεδικάσθη ἐκ τρίτου εἰς θάνατον, τὸν
ἄλλον αὐτοῦ συμμοριτὴν ὑποβλήθησαν
εἰς τὴν ποινὴν τῶν δεσμῶν ἐπὶ εἰκοσι, δε-
καπέντε καὶ δέκα ἔτη.

Ἦως δέγματος τῆς διπλωματικῆς αὐ-
τοῦ ἐκαστοῦ τοῦ κόμητος Πέτρος Ἀνδρέ-
γιεβιτς ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ ἐπιδείξῃ μολὴν ἀπὸ
τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅποτε ἀποσταλείς
ἐκτάκτως εἰς τὴν πρωτεύουσιν τῆς Μεγα-
λῆς Βρετανίας ἐξωμάχων τὰς εἰς τὴν κα-
τὰ τὴν Χίβας ἐκστρατεῖαν παρεμβαλλο-
μένης δυσχερείας καὶ συνθήκας τὸν περικλεῖ
γῆμον μεταξὺ τῶν δύο αὐλῶν.

Ἐκτοτε φαίνεται ὅτι ὁ πᾶρος Ἀλέ-
ξανδρος ἔβαλε κατὰ νόον ἵνα εἰς τὸν διευ-
θυντὸν τοῦ τρίτου τμήματος ἐμπιστευθῇ
τὴν διαχείρισιν τῶν ἀνωτάτων ὑποθέσεων
ἐκ τῶν ἀνωτέρων τῶν βουλευσῶν.

Ταῦτα πάντα εἰσι μὲν ἀπλᾶ ὑποθέσεις,
ἀλλ' ὅμως αἱ ἐκασταὶ αὐταὶ ἔχουσιν
ὑπὲρ αὐτῶν πολλὴν τὴν πιθανότητα.
Ἐπειτα δὲ ἐκτός τούτου ἡ εἰς τὰ πράγμα-
τα ἐλευσὶς τοιούτου προσώπου εἶναι ἀναγ-
καία συνέπεια τῆς τελευταίας πολιτικῆς,
ἡν ἐπάβη ἡ Ῥωσία ἐγκλωβισθεῖσα τὴν
γερμανικὴν καὶ αὐστριακὴν φιλικὴν, καὶ ἀπο-
ραζμένη τὰς παλαιὰς αὐτῆς ἀσιατικὰς
παραδόσεις. Ὁ κόμης Σουβαλιού εἶναι τέ-
κνον τῶν νεωτέρων χρόνων καὶ ἐνοικεῖ καλῶς
τοὺς σκοποὺς τοῦ πνεύματος τοῦ νεωτέρου
πολιτισμοῦ, πρὸς ὃν ἀδύνατον ἵνα ἡ Ῥω-
σία διατελῇ ὡς ἐν, ἐκτός ἐάν θέλῃ ν'
ἀποκαρδακθῇ ἐν τῇ ἐποχῇ τῆς ἀπομο-
νοίας καὶ νὰ ἐπιστῇ καθ' ἑαυτῆς τὸ αἰσ-
χος, ὅτι ἀκολουθεῖ τὴν μοιραίαν διαθήκην
τοῦ Μεγάλου Πέτρου. Ὁ πολιτισμὸς ἐρχε-
ται ἐκ διαμῶν, ἡ δὲ πρὸς ἀνατολὰς ἐξ-
πλωσις αὐτοῦ προωρῶσθαι εἰς τὴν Ῥωσίαν,
ἥτις μόνον διὰ τοῦ πολιτισμοῦ δύναται
νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν ἀνθρωπότητα.

ΕΛΛΑΣ.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΙ.

ΑΘΗΝΑΙ, 6/18 αὐγούστου.

[Διακοπὴ ἐργασιῶν Βουλῆς.—Βελτίως
κανονισμοῦ Πανεπιστημίου.—Λογιστικὰ πρὸς
Ἐλεμῶνος ἑταιρίας].

Ἡ Βουλὴ ἀργεῖ. Ἦρκεσε μόνον, ὅτι ἐκ-
ρύχθη ἡ ἐναρξὶς τῆς 2ης συνεδρίας τῆς ΣΤ'
βουλευτικῆς περιόδου, καὶ ἡ ἀποτέλεσμα
τῆς τότε τῆς νομίμου ἀπαρτίας, μὴ ἐπὶ
παρούσης ἐλπίδος περὶ τῆς ταχέως ἐλευ-
σῶν τῶν ἀπόντων βουλευτῶν ἐκ τῶν ἐπαρ-

χιῶν αὐτῶν, καὶ οἱ παρόντες 68 τὸν ἀριθ-
μὸν ἐνόμισαν συμπεριφέρειν τὰς διακοπὰς
σθῆσαι καὶ νὰ ἐπανεέλθωσι βραδύτερον εἰς
τὰς Ἀθήνας. Ὡς τὴν μὴν διὰ τὰς ἐπὶ τῇ
πρὶν ἡσυχασίας οἱ κύριοι βουλευταὶ περὶ
τῆς ἐναρξέως τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

Ἀλλ' ἐντυχῶς κατὰ τὴν σιωπηλὴν ταύ-
την διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς οἱ
κύριοι ὑπουργοὶ δὲν ἐβρίσκον ἀργίαν, οὐδ' ἀ-
πόλυσαν τὸν πολὺτιμον αὐτῶν χρόνον εἰς
μάτην. Ἐκαστος αὐτῶν παρασκευάσει σπου-
δαῖα νομοσχέδια πρὸς βελτίωσιν τοῦ κλά-
δου, ὃν πρόσταται. Ὁ μὲν ἐπὶ τῆς δι-
καιολογίας ὑπουργὸς συνέστησεν ἐπιτροπὴν
ἐκ νομομαθῶν πρὸς προεργασίαν τοῦ ἀτυ-
κτοῦ νόμου καὶ ἑτέρων σπουδαιωτάτων ἐργῶν,
ὁ δ' ἐπὶ τῆς παιδείας ἐργάζεται ἀνεκτότως
πρὸς βελτίωσιν καὶ διοργανώσιν τῆς ἀνω-
τάτης, μέσης καὶ κατωτάτης ἐκπαιδεύ-
σεως, ἐπὶ τῇ δὲ πᾶσι τὰς ἐργασίας αὐτῆς
ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλη-
σιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως
ὑπουργοῦ ἐργαζομένη ἐπιτροπία πρὸς σύν-
ταξιν τοῦ οὐριστικοῦ κανονισμοῦ τοῦ ἐθνι-
κοῦ Πανεπιστημίου. Ἀρ' οὐ ὥστε τὸν ἐν
ἐκαστῇ τῶν τεσσάρων Σχολῶν ἀριθμὸν
τῶν ἐδρῶν, ὡς ἐγγράμμεν προχθὲς, προέ-
βη εἰς τὴν λίστην ἄλλων ζητημάτων ἐ-
πίσης σπουδαίων. Καὶ πρῶτον λίαν ἀξί-
εικνὺς φερόμενη ὥστε τὴν ἐναρξιν τῶν μα-
θημάτων κατὰ τὸν πρῶτον δεκαπενθήμερον
τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου, τὰς δὲ ἐγγράμ-
μους τῶν νοσημάτων καὶ τὰς ἀνεκτοὺς τῶν
ἐισιτηρίων ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς
25ης τοῦ ἰδίου μηνὸς ἐγκύκλιος τοῦ κ. ὑ-
πουργοῦ πρὸς τὴν προανακρινέντα διατάσει
τὴν ἐναρξιν τῶν πρῶτων ταύτης διατάξεων
ἀπὸ τοῦ ἀρξομένου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους,
ἐνῷ κατὰ τὰ παρελθόντα ἐτὴ ἡ ἐναρξὶς
τῶν μαθημάτων ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐγί-
νετο συνήθως κατὰ τὸν πρῶτον δεκαπενθί-
μερον τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἵνα δὲ τῶν
καθηγητῶν ὡς ἐπὶ τὸν πρῶτον δεκαπενθί-
μερον αὐτῶν κατὰ τὰς ἀρχὰς νοεμβρίου. Ἐντε-
θεν δὲ ἐπὶ τὴν ἐκτακτὴν ζήτησιν εἰς τοὺς
ἐκ τῶν πρῶτων τῆς γῆς εἰς τὴν πρωτεύου-
σαν τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου προσερχόμε-
νος ἑλληνικοὺς ἔχουσιν σπουδῆς διότι οἱ
ἐπὶ τῇ ἐναρξὶ τῶν μαθημάτων ἐργασίαν.

Γνωστὸν εἶναι, γράφει ὁ κ. πρῶτος πρὸς
τοὺς καθηγητάς, ὅτι ἡ ἐκτακτὴ ὑπὸ τοῦ
βασιλικοῦ διατάγματος, τῆς 17ης μαίου
1851 ἐναρξιν εἰς τὸν Πανεπιστημιῶν
μαθημάτων ἀνεβάλλεται μερὶ τοῦδε ἐπὶ
τῆς ἡμέρας ἡ καὶ ἐβδόμη δέκατα τῆς
ἐν τῇς γυναικείας συνθήκας καθυστέρησε,
τῶν ἀπολυτηρίων ἐξετάσεων. Τὸ κωλύμα-
τος ἀρτέρας ἦδη, γενομένην κατὰ τὸ ἔτος
τούτου τῶν γυναικείων ἐξετάσεων πρὸς τὴν
ἐναρξιν τῶν ἑθνικῶν διακοπῶν, τὸ ὑπουρ-
γεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημο-
σίας ἐκπαιδεύσεως καὶ ἡ Ἀκαδημαϊκὴ
Συνέλευσις ἐκρίναν εὐλόγον ἵνα κατὰ τὸ
προσεγγίζον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἡ ἐναρξὶς
ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ μαθημάτων γένην συμ-
φωνοῦσα πρὸς τὸν μηνὸν βασιλικὸν διατάγ-
μα, εὐθὺς ἀπὸ τῶν πρῶτων ἡμερῶν τοῦ Σε-
πτεμβρίου μηνός. Ὅθεν συνεβόλετο κατὰ
καθῆκον νὰ φερόμεν εἰς γνώσιν τῶν φοι-
τητῶν τὴν ἀπόφασιν ταύτην τοῦ ὑπουργοῦ
καὶ τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Συνελεύσεως, ὅπως
προσέβησαν ἐγκρίνας εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ
μὴ ἀπολεί

(Παλιγγενεσία).

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

